

FOTÓ: NAGY ZSOLT

Böjte

Egy ember oda mert állni azok mellé, akiknek senkije sem volt. Ma több százan segítik őt. Egy romos, lezárt, üres kolostorral indult. Ma nyolcvanhárom helységben van jelen. Böjte Csaba és a Dévai Szent Ferenc Alapítvány huszonöt év alatt több ezer gyereknek adott új családot, és esélyt egy eredményes és boldog életre. Hogyan csinálta?

Csaba testvér munkához látott

Böjte Csaba ferences rendi szerzetes gyermekmentő alapítványát már nemcsak a Kárpát-medencében ismerik, hanem világszerte. Eltöltöttem a közelében pár napot, hogy megnézzem, hogyan működik a rendszer, amit felépített.

Írta: Nagy Zsolt // Fotók: Berezky Sándor

„ADD NEKEM AZ ÓRÁDAT!” – dörömböl az egyik alapítványi furgonból egy hirtelenszőke kissrác, és mutogat a csuklómra. Kirándulni indulnak, marják egymást a haverokkal a hátsó ülésen. Megcsóválom a fejemet, bocs, kell nekem ez az óra. A válasz sem marad el, kapok egy barátinak nem nevezhető grimaszt, kinyújtja rám a nyelvét, majd biztos, ami biztos, felemeli a középső ujját, hogy egyértelmű legyen az üzenet, és folytatják tovább a bunyót. A Néri Szent Fülöp életét bemutató Legyetek jók, ha tudtok! című olasz film villan fel bennem, a zabolátlan gyerekszivaj és állandó csínytevések most is pont ugyanúgy a történet részei, mint ötszáz évvel ezelőtt, csak kevesebb az árva, és a helyszín nem Róma, hanem az erdélyi Déva.

„Van tüzed?” – kérdezi tőlem egy ötéves forma kislány az udvaron. Megáll bennem az ütő, azért erre nem számítottam. „Minek neked tűz?” – kérdezem gyanakodva. A kislány a kerítés felé mutat, ahol egy hajléktalan, láthatóan zavart nő álldogál. „Nem nekem, neki.”

Egy rendszer romjai

Böjte Csaba munkássága 25 éve indult, de ahhoz, hogy megértsük, milyen körülmények között, érdemes hátrébb tekerni az idő kerekét, egészen 1989. december 25-ének fagyos délutánjáig, amikor Nicolae Ceaușescu, a román diktátort és feleségét, Elenát hátrakötött kézzel kivezették egy Bukarest melletti katonai barakk udvarára.

A puskaropogással ugyan pont került a diktatúra végére, de a baj már sokkal nagyobb volt annál, minthogy ennyivel elintézhették volna. 1989-ben Romániában az utcák sokszor sötétek voltak éjjelente, és emberek fagytak halálra az otthonukban. Ablaktalan panelek, éhezés, kisebbségi lét – az erdélyi magyarságban sokak helyzete kilátástalannak tűnt.

Három évvel később, 1992-ben a dél-erdélyi Dévára helyeztek egy fiatal ferences szerzetest. Eredetileg villamosmérnöknek készült, de mielőtt elkötelezte magát a papi hivatás mellett, volt bányász is a Hargitában. A rezsim az ő családját sem kímélte, édesapját bebörtönözték és megkínózták, nem sokkal

szabadulása után meg is halt. A tudatlanságból elkövetett kegyetlenkedésektől elborzadva Böjte Csaba a papi pálya mellett döntött, hogy hatással lehessen az emberekre.

Nem ő választott ki egy problémát, hanem a probléma találta meg őt. A misék után sokszor maradtak a templom lépcsőjén a koldusok, és sok volt köztük az éhező gyerek is. Volt, aki dolgozni akart. Volt, aki csak enni. Csaba testvér pedig felkötötte a csuhát, és munkához látott. Kezdetben csak napközit, tábort szervezett a gyerekeknek, de aztán felmerült az igény, hogy ne kelljen hazamenniük sem.

Egyre többen lettek, hamar szűkös lett a dévai Boldogasszony templomhoz tartozó, sokáig lezárt és lakatlan ferences kolostor, ahová Csaba testvér jobb híján befogadta a nincstelen gyereket. A hatóság nem nézte jó szemmel, de ő nem hagyta magát.

Sosem akartam pénzt keresni!

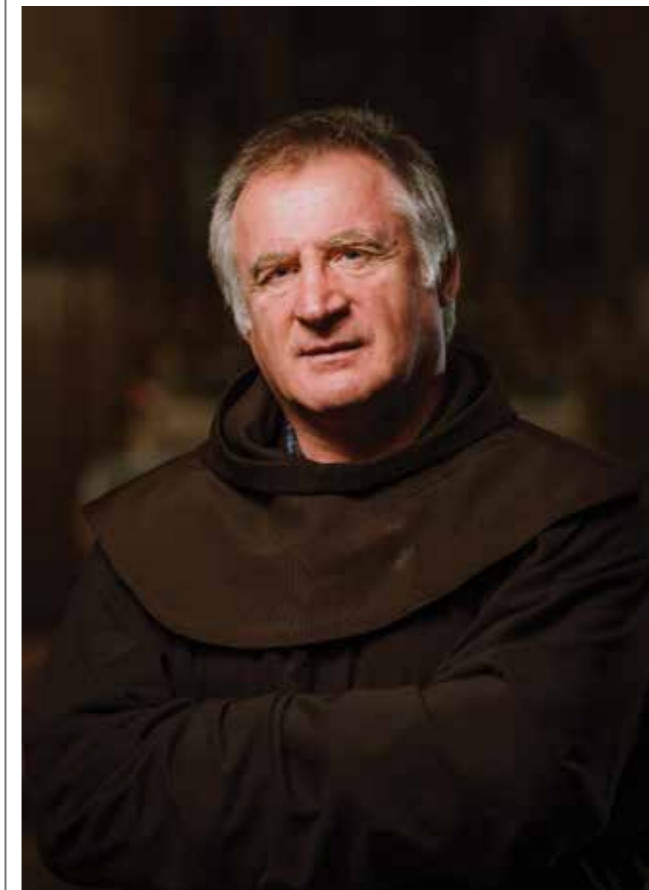
Most, 25 évvel később az előttünk kanyargó nagy Volvo te-repjáróban Böjte Csaba az anyósülésen ül, a volánál egy lelkes adományozó, aki ingatlant akar felajánlani a Dévai Szent Ferenc Alapítványnak egy magyar településen. Csaba testvér Déváról Debrecenbe utazott misét tartani szombat este, itt találkoztam vele először. Még aznap megnyitott egy szüreti bált ugyanitt, másnap délelőtt már misét celebrált Nagyváradtól nem messze, Székelyhídon, majd mielőtt Déva felé indultunk volna, visszamen-

Én elhatároztam, hogy pénzt sohasem akarok keresni, majd a Jóisten kiutalja nekem.

tünk Berettyóújfalura, hogy megnézzük az ingatlant.

Fárasztó munka a világ jobbá tétele, állapítom meg elgémberedett nyakkal az autóban. „Olyan nagy szívvel jött oda hoz-

zám, hát ki vagyok én, hogy nemet mondjak erre?” – kérdez vissza, amikor firtatom, hogy miért nem napolta el, van elég dolga így is, ráadásul épp betegeskedik, orvosa szerint el sem kellett volna indulnia Debrecenbe.

Még belefér egy áldás az udvaron, aztán a 24 órás cikázás után elindulunk Dévára. Miután átérünk a határon, Erdély fejest ugrik velünk az éjszakába. Az úton kivilágítatlan lovaskocsik és kerékpárok hozzák a frászt az autókra, kóbor kutyák tesztelik a sofőrök éberségét. Megállunk egy benzinkúton, a szervezetem kávéért könyörög, Csaba testvéren meg sem látszik, hogy két napja úton van. „Hogy bírod ezt a sok utazást?” – kérdezem. „Rutin!” – csapja le. Négy napot lesz Déván, utána indul Budapestre, onnan egy hónapra Ausztráliába megy. Innen a rutin.

Az egykor omladozó kolostor már teljesen felújítva fogadja az érkezőket. Az október végi csípős, nyálkás hideg idén érdeklődés hiányában elmarad, süt a nap, fejünk felett a vár, ahová a legenda szerint Kőműves Kelemen tulajdon nejét is befalazta, hogy ne omoljon újra. Sétálgatva beszélgetünk. Nincs most rajta a fe-

HIRDETÉS

reces habitus, azaz csuha, de a kötelező tartozék, az okostelefon mindig a keze ügyében. Csörög is folyamatosan. Néhány gyerek viháncol az étkező előtt, Csaba testvér látványára abbamarad a bolondéria, van, aki odafut hozzá, van, aki inkább csak lesüti a szemét, és eloldalog.

A dévai Nagyboldogasszony templom és kolostor

Ebben a házban először csak két lakást vett meg, aztán az egész házat

„Én elhatároztam, hogy pénzt sohasem akarok keresni, majd a Jóisten kiutalja nekem” – mondja. Az egyetlen kolostorból mára egy határon átvelő, alapítványi rendszer nőtt ki több mint ötven házzal, több száz segítővel, kétezer gyerekekkel, összesen egymilliárd forintot vagyonnal és nagyjából ugyanekkora éves költségvetéssel. Úgy látszik, ott fent is bejött az ötlet.

Az alapítvány nem egy Forbes-cégsztorikból ismert, vasmarokkal épített hálózat, ami most már nagyon pörög. Csaba testvér is úgy fogalmaz: „Az elmúlt 25 év apró csodák sorozata. 1992-ben se ajtó, se ablak nem volt

a kolostoron. De az élet olyan, mint egy facsemete. Ha földbe kerül és időnként azért öntözik, nagyra tud nőni.”

A kolostor melletti, két lépcsőházas, négyemeletes épület jó példa erre. Régen húsz román család lakott itt, és csak pár lakás

volt eladó. A kezdőtöke – különösen egy koldulórendi szerzetesnél – nem a zsebében volt, hanem valószínűleg annál a holland házaspárnál, akik betévedtek az egyik misére.

„Mise után meghívtuk őket ebédre, és csak nézték, hogy minek van egy plébánián ennyi gyerek, tényleg már a csillárról is gyerekek lógtak. Ahogy tudtam, megpróbáltam nekik elmondani, hogy ezek utcagyerekek, éhesek, és idejöttek, hogy adjunk nekik enni. Megnézték az épületet is, aztán amikor kikísértem őket, jött egy néni három gyerekkel, hogy fogadjam be őket, de mondtam neki, hogy tele vagyunk. Kérdezték a hollandok, miért nem fogadjunk be többet. Mutogattam, hogy hát nem látják, hogy már így is minden ágyban két gyerek alszik?”

A házaspár nem teketóriázott, felhívták a tulajdonost, hogy megtudják, mennyibe kerül, majd miután megtudták a 15 ezer márkás vételárat, szó nélkül távoztak. „Ha hiszik, ha nem, rá egy hétre megérkezett harmincezer márka, az volt a levélben, hogy vegyék két lakást. Nem volt megírva a feladó.”

A rendszer azóta is elég laza, egyfajta kedves, teremtő káosz, amiben Csaba testvér az arc és a név, a többiek pedig a segíteni akarás vezérfonalába kapaszkodva végzik a rájuk bízott vagy őket megtaláló feladatokat. Az alapítvány ügyeiről az ott dolgozók csak olyan mértékben tudnak, amennyi a legszorosabb munkájukhoz szükséges, egyébként úgy tűnik, nem foglalkoznak vele, hogy hol mi és miért történik.

Sok ház van, és Csaba testvér sem szabályoz agyon semmit. „Én mindig azt mondom, hogy mi, erdélyi magyarok ne csak

kérjük az autonómiát, hanem merjük egymásnak is felkínálni!” – mondja nevetve. A működtetésre a katolikus egyház szubszidiaritási elvét hozza fel. Ha egy egység meg tudja oldani gondjait és problémáit, egy felső vagy külső hatóság ne szóljon bele.

„Ha a májam jó, el tudja végezni a maga dolgát, nem kell vele foglalkozni, csak akkor, ha fáj. Azt gondolom, az a fontos, hogy egy gyermekvédelmi otthon meg tudja oldani a problémáit. Ha telefonálnak, hogy baj van, vagy esetleg a tanárok, a hatóság felhívják, hogy itt nem mennek úgy a dolgok, ahogyan kellene, megyek és megnézem. De ez olyan, mint egy

autó, amiben tudom, hogy hány henger van, s ha az autó hat-hét litert fogyaszt, akkor minden rendben. Akkor nem állok oda pipettával méricskéljni. Nálunk is van egy költségghatár, de hogy azzal hogyan gazdálkodnak, az a gyerekotthon dolga.”

Rá egy hétre megérkezett harmincezer márka, az volt a levélben, hogy vegyék két lakást. Nem volt megírva a feladó.

A 2018 szeptemberében a Nem Adom Fel Alapítvány és a Dévai Szent Ferenc Alapítvány ez utóbbi 25. születésnapja alkalmából koncertet szervezett a Budapest Sportarénába. Itt is működött a képzet, a pénzt az Emberi Erőforrások Minisztériumától kapták a bérlésre, a rendezvény megszervezését a Nem Adom Fel Alapítvány vállalta magára, a marketing részét az MTVA és a JC Decaux vitte, Csaba testvér pedig ezer gyermek utaztatását és elszállásolását szervezték meg három napra. A végeredmény? Összesen húszmillió forint adomány gyűlt össze, „de talán ennél is nagyobb érték volt, hogy a koncert délelőttjén több mint 6000 általános iskolás és középiskolás fiatalnak is egy „lelki évnnyitó” alkalmat tarthattunk az Arénában!” – mondta Dely Géza, a Nem Adom Fel Alapítvány kuratóriumának elnöke.

Már nem annyira árva, de még mindig nagyon szegény

Böjte Csaba a Dévai Szent Ferenc Alapítvánnyal a rossz körülmények között élő gyermekek segítségét tűzte ki célul. A rossz körülmények ebben az esetben nagyon szó szerint értendők: kolduló gyerekek, mélyszegénység, erőszak, éhezés.

„Volt, hogy hívtak minket, hogy van egy segítségre szoruló gyerek egy családnál. Elutaztunk oda, tényleg nagyon rossz állapotok voltak. Aztán kiderült, hogy van még egy meg még egy gyerek ugyanott, és a végén pedig előkeült egy ágy alól a legkisebb, aki koraszülött volt, alutáplált” – meséli Csaba testvér. Az itt dolgozó nevelők és önkéntesek látták már mindent. Olyan családot, amelyik annyira szegény volt, hogy ágyuk sem volt, az adományba kapott ruhákból építettek kvázi fészket, és abban ültek.

A román gyermekvédelmi rendszer ma már együttműködik az alapítvánnyal, de előfordul, hogy a bürokrácia tragédiát okoz. „Sajnos, volt olyan esetünk, ahol láttuk, hogy nagyon rossz helyzetben van a gyerek, beadtuk a papírokat a hivatalos helyekre, hogy elhozhassuk magunkhoz, de mire a folyamat eljutott addig, hogy elmegettünk volna érte, a gyermek éhen halt.”

A román gyermekvédelmi rendszer ma már együttműködik az alapítvánnyal, de előfordul, hogy a bürokrácia tragédiát okoz. „Sajnos, volt olyan esetünk, ahol láttuk, hogy nagyon rossz helyzetben van a gyerek, beadtuk a papírokat a hivatalos helyekre, hogy elhozhassuk magunkhoz, de mire a folyamat eljutott addig, hogy elmegettünk volna érte, a gyermek éhen halt.”

„Volt egy kislány, annyira alutáplált volt, amikor hozzánk került, hogy erőlködés nélkül fel tudtam vinni a karomban a negyedikre” – emlékezik Pál Marika. Ő már húsz éve tevékenykedik Csaba testvér mellett, katolikus missziókat teljesít Erdély legszegényebb, legeldugottabb részein, Csángóföldön, Moldvában. „Pár nappal később, egyik reggel nagy sikoltozás volt a házban, szaladtak a gyerekek, hogy jöjjünk gyorsan, mert kigyót hányt az új lány. Orsóféreg volt a szervezetében, és elkezdett kijönni belőle.” Az ilyen történetek egyáltalán nem ritkák, ez szerencsére jól végződött. A kislány azóta felnőtt, tovább tudott tanulni, férjhez ment és boldogan élnek.

Az alapítvány elsősorban adományokból működik, de a román állam is besegít. Az itt gondozott gyermekek után járó segélyt is ide utalja az állam. Ez sokszor probléma, mert ha a szülő úgy dönt, hogy az alapítványhoz adja gyermekét, le kell mondania erről a segélyről, és ezzel adott esetben az egyetlen fix bevételéről, így aztán gyakori a huzavona.

„Itt van meleg víz, rendszeres meleg étel, iskolába járnak, fűtött helyen alszanak” – mondja Csaba testvér, amikor arról kérdezem, hogy

Ajándékozzon egészséget Karácsonyra!

SAFE LASER
SAFE LASER MEDICAL KFT.

Gyógyuljon lézerrel!
Világújdonság!

A család orvosa.

- Orvostechnikai eszköz, amely már elérhető a lakosság számára is.
- Nem kell az orvosi rendelőkben várakoznia.
- Gyógyuljon otthon mellékhatások nélkül.
- Természetes gyógymód-lézerterápia

Kezelhető betegségek:

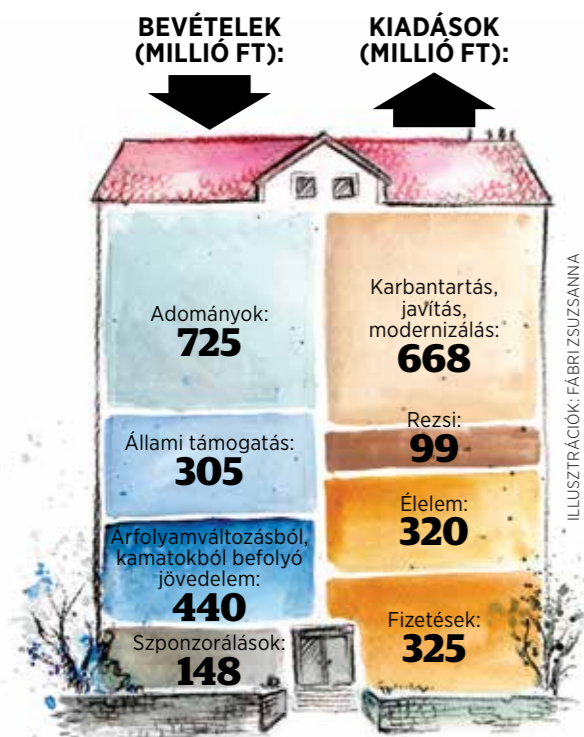
Mozgásszervi betegségek
fájdalomcsillapítás, ízületi-, izom-, inhvüvely-gyulladások, reumatikus fájdalmak, porckopás, izomhúzó-dás, zúzódások, csonttörés, izom és ínшалag sérülések
Bőr problémák
bőrgyulladások, herpesz, hámsérülések, horzsolások, vágások, fekélyes sebek gyógyítása
Fülpanaszok
gyulladás, fájdalom, viszketés, fülzúgás, akut halláscsökkenésre
Légúti megbetegedések
tüneteit enyhíti ill. megszünteti, arcüreggyulladás
Fogászati problémák
fogfájás, gyulladás, fogínyorvadás, szájnyálkahártya sérülések

Hivatalos orvostechnikai eszköz
Tanúsítvány szám: 144783-18-09-05

KARÁCSONYI AKCIÓ!
AJÁNDÉK szálóptika és orrkezelő a Safe Laser készülékek mellé!
*részletek a honlapunkon.

www.safelasermedical.com
+36 70 702 75 03, +36 30 488 04 98
1073 Budapest, Erzsébet krt. 13. 2/3.

Az alapítvány költségvetése (2017)

mennyire gyorsan illeszkedik be valaki, aki épp most került el a szüleitől. „Könnyű ám a jóhoz hozzászokni” – zárja rövidre.

Ötezer fogkefe

Az alapítványnak ma 51 gyermekotthona van, ebből 12 nem saját tulajdon. A székelyhídi gyermekotthon például a Stubenberg család kastélya volt (méretre inkább kúriához lehetne hasonlítani), a második világháború után államosították, majd iskola működött benne, végül az Alapítvány kibérelte az önkormányzattól. Tavaly összesen 221 alkalmazottjuk volt, plusz az önkéntesek. 2017-ben megközelítőleg 725 millió forintnyi adomány és 305 millió forintnyi állami támogatás érkezett hozzájuk.

Sólyom Enikő több mint tíz éve dolgozik az alapítványnál, most éppen ő a felelős a Dévára érkező adományokért. „Visszafordított adomány nincs” – szögezi le. Korábban Déva volt a központ, és innen osztották tovább a beérkezett adományokat, de ahogy növekedett a hálózat, úgy csökkent Déva szerepe is. „Ma már nemcsak ide hozták, hanem Nagyszalontára, Csíksomlyóra vagy Szovátára is.”

„Aki felajánlana valamit, ideális esetben először ír az alapítványnak, hogy mire van szükségünk. Ha meg nem kérdezzek, előfordulnak balesetek, például, hogy összegyűlik ötezer fogkefe” – kuncog maga elé. De volt arra is példa több mint tíz éve, hogy begördült a kolostor elé egy kamion 18 tonna téliszalámmal, ami aztán a végére a gyerekek könyökén jött ki. Ezek persze csak kiragadott esetek, azóta a rendszer ismertségének köszönhetően sokkal hatékonyabban érnek célta a felajánlások, ha be is csúszik valahová egy combosabb mennyiség, indul a logisztika.

„Tavaly karácsony előtt kaptunk két tonna fagyasztott, panírozott csirkecombot. Itt például jól el tudtuk osztani, mert elindítottunk egy autót Székelyföldre, és útközben a házaknak szétosztotta a rakományt, visszafelé meg ők küldtek joghurtot, tejet, tejfölt s a többi. Kinek miből van fölöslege, azt adja másnak. Ha úgy látjuk, hogy olyan ruhát küldtek, amit az itt lakó gyerekek tudnak és szeretnének hordani, akkor megtartjuk, ha nem, továbbküldjük más házakba, vagy átviszük a szegénytelepre, és szétosztjuk.”

Az amortizáció sokkal gyorsabb, mint egy átlagos helyen, egy mosógép örül, ha két évig bírja az átlagos tíz helyett, legalább napi kétszer kell mosni egy családra. Ha valaki nem pénzt akar adni, a legnagyobb szükség tisztálkodószerekre, élelmiszerekre és takarítószerre van.

Az alapítványnak a pénz és az adományok mellett a fiatal nevelők hiányoznak a legjobban. Egy nevelő legalább egy évet vállal a gyerekekkel, akik így kötődni kezdenek hozzá, az elválás senkinek sem könnyű. Persze sokan maradnak tovább, van, aki évtizedekig, de ez a ritkább, a kiégést itt sem könnyű elkerülni. A gyerekekhez nincs használati útmutató, egy felnőtt energiaszintje sokszor nem elég tíz gyerekre, és minél idősebb valaki, annál kevésbé bírja a strapát.

A nevelők fizetését részben a román állam állja, a bér nem magas, de a helyiek hozzáteszik: lakhatási és étkezési költség nincs, és egyébként annyi a munka, hogy nem is igazán lehet elverni ezt a pénzt. Nonstop felügyelni kell, egy hónapban három szabadnap jár, a magánélet gyakorlatilag nulla, a főzésen kívül mindent kell csinálni, takarítani, mosni, vasalni a gyerekekre.

Korábban Déva volt a központ, és innen osztották tovább a beérkezett adományokat, de ahogy növekedett a hálózat, úgy csökkent Déva szerepe is.

Találkoztam egy jogtanácsos anyával, aki egy erdélyi körutazáson, egy véletlennek köszönhetően lyukadt ki Déván. Azóta visszajön a gyerekekhez, amikor csak lehetősége van rá. Egyik nap a reggelizőasztalnál ott ült a sydney-i magyarok rádiójának budapesti tudósítója, ha már ott járt, hivatásos mesélő lévén egyik este a kolostor klubhelyiségében mesélt is a gyerekeknek. Más csak elfárad, és szolgálna egy jó ügyet, mint Csaba testvér személyi asszisztense, aki felajánlotta, hogy egy évig soförkődik neki.

SZEGEDI SZABADTÉRI JÁTÉKOK

DÓM TÉRI SZÍNPAD

Zsuráfszky – Zs. Vincze

HULLÁMZÓ VILÁG

táncjáték

I. RÉSZ SZÖGED NÉPE, II. RÉSZ BETYÁRVILÁG

JÚN. | 21., 22.

Queen – Ben Elton

WE WILL ROCK YOU

musical

JÚN. | 28., 29.,
JÚL. | 05., 06.

Norman – Stoppard – Hall – Cuneen

SZERELMES SHAKESPEARE

romantikus komédia

JÚL. | 12., 13.

Verdi

AIDA

opera

JÚL. | 26., 27.

Yeston – Stone

TITANIC

musical

AUG. | 09., 10., 11., 16., 17., 18.

ÚJSZEGEDI SZÍNPAD

Molière

DON JUAN

komédia

JÚL. | 19., 20., 21.

Weill – Brecht

KOLDUSOPERA

brecht-musical

AUG. | 02., 03., 04.

Kocsák – ifj. Harangozó

HÓFEHÉRKE ÉS A HÉT TÖRPE

családi mesebalett

AUG. | 16., 17., 18., 19.

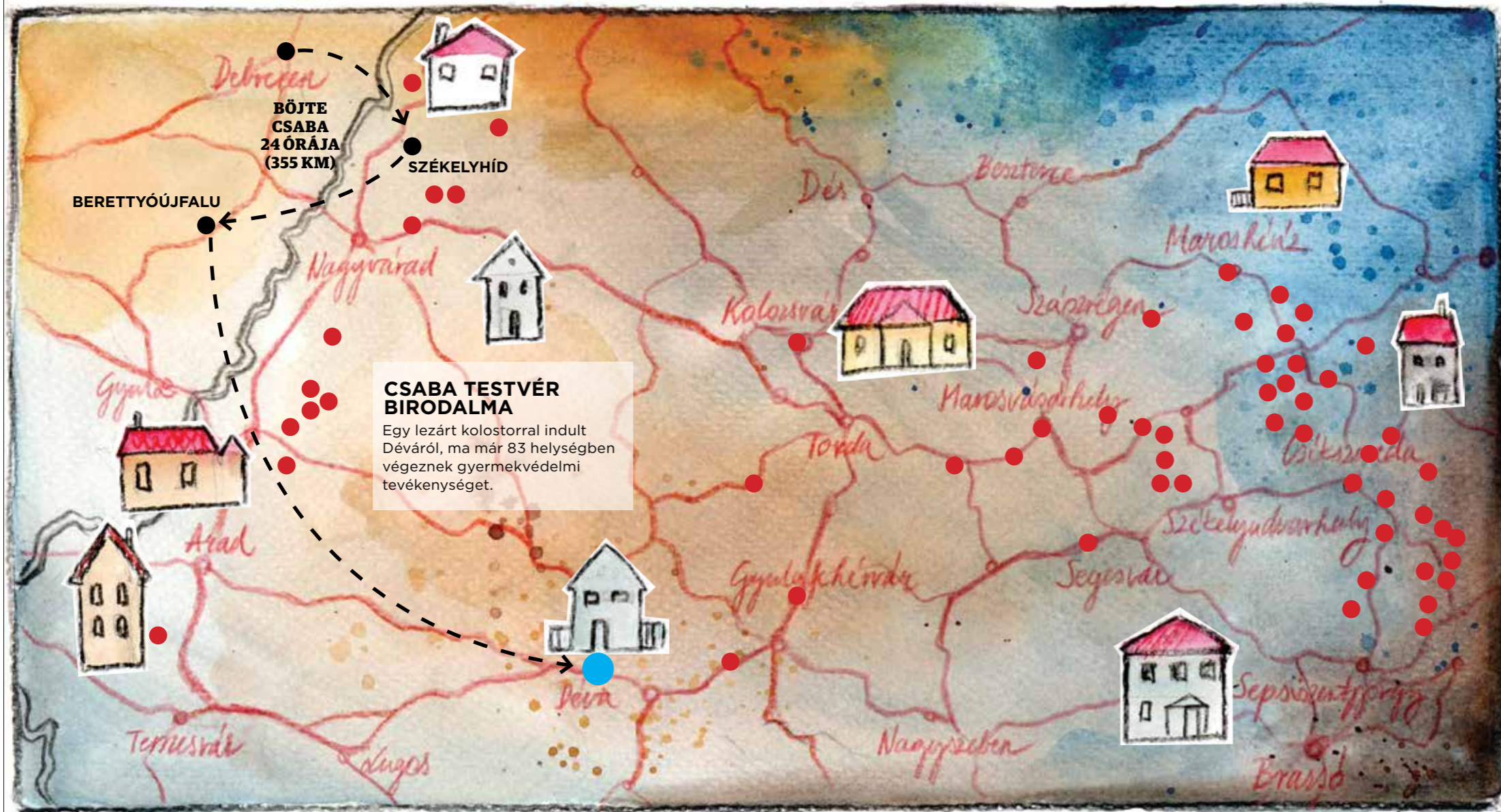
KARÁCSONYI BÉRLETAKCIÓ MÁR 5700 FT-TÓL*

JEGYÉRTÉKESÍTÉS:
Az InterTicket országos jegyirodai hálózatán. A műsorváltozás jogát fenntartjuk.

SZEGEDI SZABADTÉRI szegediszabadteri.hu

* A készlet erejéig.

Családból ki, családba be

Az alapítvány gyermekotthonaiban úgynevezett családi felosztásban nevelik a gyereket – egy család alapesetben két nevelőből és tíz-tizenkét gyerekből áll –, de sokszor előfordul a családban valódi vérségi kötelék is. Vannak olyanok is, akik az alapítványnál nőttek fel, majd felnőtt korukban itt maradtak nevelőnek, és gyermekeiket is itt nevelik.

Az alapítványhoz sokféleképpen be lehet kerülni. Van, hogy a fülükbe jut egy nagyon rossz sorsú család története. Ilyenkor elmennek, meglátogatják őket, és bevonják a helyi szociális munkásokat is, hogy kiértékeljék a helyzetet. Van, hogy a gyámhatóság jelez az alapítványnak, és persze vándorútjain Csaba testvér is „begyűjti” a gyerekeket.

A szülők látogathatják az itt lévő gyerekeket és fiatalokat, és ha sikerült talpra állniuk, haza is vihetik őket. Karácsonykor nagyon sok gyerek otthon tölti az ünnepet, de ennek is

megvan az ára, mert a munkatársak szerint sokszor előfordul, hogy tetvesen, rühesen jönnek vissza, és viselkedésükön is látszik, hogy nem feltétlenül tett nekik jót az otthonlét. Az sem ritka, hogy beadnak az alapítványhoz egy gyereket, aztán amikor nagykorú lesz, hazaviszik, segítsen eltartani a családot. A gyerekek száma évről évre szép lassan csökken. Nem a szegénység tűnt el teljesen, hanem a demográfiai adatok változnak, egyre kevesebb gyerek születik.

Zoli idén tölti a tizennyolcat, ötéves kora óta van az alapítványnál, előbb a nagyszalontai otthonban lakott, majd Dévára került. Kamasz, csapongó elképzelésekkel vagy operatőr akar lenni, vagy ki akar menni Hollandiába építkezésre, mert az meg jó pénz, és van kint haver is.

Az innen kirepülő gyerekek tényleg családjuknak érzik az alapítványnál megismert nevelőket, tartják a kapcsolatot Csaba testvérekkel, volt, aki az esküvőjére is meghívta őket,

gyakran visszajárnak látogatóba is. Az alapítvány az egyetemi tanulmányaik végéig tudja kísérni a fiatalokat, sokan mennek Kolozsvárra tanulni a Babeş-Bolyaira vagy a Sapieniára Marosvásárhelyre.

„Itt rendes adófizető embereket nevelünk fel, akik megállják a helyüket az életben, dolgoznak, s majd gyereket nevelnek. Sokan közülük Magyarországra mennek, ott vállalnak munkát, nem itt!” – mondja Csaba testvér. És egy kis mosollyal a szája szegletében hozzáteszi: „Úgyhogy üzleti szempontból én egy aranybánya vagyok Magyarországnak!” ^F

160
GERBEAUD
CELEBRATING 160 YEARS
OF OUR HERITAGE

Pezsgő Aria

ÜNNEPLJE STÍLUSOSAN 2019
ELSŐ NAPJÁT!

KLASSZIKUS KONCERT ÉS
TEADÉLUTÁN A 160 ÉVES
GERBEAUD ÁTRIUM TERMÉBEN.

2019.01.01.

Jegyrendelés:
SALES@GERBEAUD.HU
GERBEAUD.HU

